

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Signum temporis.

Češko nemška sprava je rodila prvi sad. Pravosodni naš minister grof Schönborn, kateri nam Slovincem odkar ministruje, kaže najneprijaznije lice, kateri je odklonil z našimi slovenskimi poslanci v državnem zboru posvetovati se v osebnih vprašanjih, ta naš pravosodni minister grof Schönborn je v zmislu češkonemške sprave izdal prvi dve prevažni naredbi dne 3. svečana t. l.

Kakor pa prvi sad v naturi navadno ni trepežen in okusen, bojimo se, da tudi ti dve naredbi ne bodeta trajni in ne bodeta imeli zaželenega uspeha. Prehitro sta dozoreli. Toda naš namen danes ni ti naredbi, kateri sta po našem mnenju v nasprotju z osnovnimi zakoni in ki škodujeta najvišjim interesom naroda češkega, razmotrivati podrobneje temveč pomuditi se hočemo le pri zadnjem odstavku druge naredbe o nastavljenju sodniških uradnikov. Oteti moramo samo jeden stavek pozabljenosti, ker na njem se vidi stanje Slovanov v Avstriji pod vladno „Slovanom prijaznega“ ministerstva grofa Taaffeja.

Odstavek ta se glasi:

„Samo ob sebi se razume, da pri oddajanju onih služb, za katere znanje češkega jezika ni predpisano, znanje tega jezika prosilcu ne more škodovati.“

Radujte se bratje češki! Napočil Vam je dan miru in sprave z Nemci. Vlada Vas je vzela pod svoji peruti in minister je povzdignil glas in pred vsem svetom priznal, da zaradi tega, če kdo poleg potrebne nemščine na Češkem zna tudi nepotrebno češčino, da zaradi tega še ni nezmožen za sodniško službo na Češkem. Kaj pa želite še več? Zdaj ste Nemcem jednakopravni, samo da znate nemški. Ne bojte se, zaradi znanja češčine ne sme nihče poklican biti pred kazensko sodišče, tudi po novem kazenskem načrtu ne. Minister je tako govoril in njegova beseda velja!

Toda pustimo šalo. Marsikaj se nam dandanes smešno in najvno zdi, kar čitamo v starih naredbah in ukazih. Če pa se pomaknemo v oni čas, za kateri je namenjen ukaz, nazaj, prepričamo se, da ni ukaz najiven temveč primeren oni dobi. Iz takih

ukazov moremo sklepati vselej na nezdrave razmere in na krivičnosti. Prepričani smo tudi, da se je to določilo o neškodljivosti češčine zdelo pravosodnemu ministerstvu potrebno in da se gode take neprilichnosti. Pa prepričani smo tudi, da, če se gode take neprilichnosti, da je sveta dolžnost vlade odpraviti jih po najkrajši poti.

In zato jako dvomimo, da bodo Čehi zadovoljni s to tako majhno pomočjo. Kdor ima pravico tirjati, temu z milodarom ni ustrezno.

Poglejmo sedaj na naše razmere. Ali ne bi bilo dobro poprositi ekscelenco grofa Schönborna za tako naredbo, da slovenščina ni škodljiva? Pri nas na Kranjskem, kjer večina vseh sodišč uraduje slovenski, kjer dve tretjine vseh advokatov in izimši par priseljenih notarjev vsi uradujejo slovenski, slovenščina onim uradnikom, ki jo znajo v pravem času skrivati sicer ne škoduje, vender potrebna pa le ni. Ni še temu dolgo, kar je notarska zbornica v Ljubljani izrekla, da zahteva pri vsakem, ki hoče postati notar na Kranjskem, dokaz znanja slovenščine. Temu je pritrdilo tudi sodišče. Pravosodni minister pa je vender imenoval moža, ki ni dokazal znanja slovenščine notarjem. Ali je to v interesu pravosodja? Ali ekscelenci grofu Schönbornu ni znano da so vsi oni notarski akti, kateri so sestavljeni v jeziku, ki ga stranka ne ume, neveljavni?

Pa čemu več vprašanj. Samo jedno vprašanje izročimo našim državnim poslancem, katero naj stavijo pravosodnemu ministerstvu v zbornici, namreč? ali je znanje slovenščine potrebno c. kr. uradnikom na Kranjskem ali ne?

Še nekaj o „Katoliškem političnem društvu“.

„Slovenec“ v sobotni svoji številki zopet piše proti nam, in obstati moramo, da z veliko perfidnostjo. Gospod urednik sklicuje se pri tem na neko pismo, koje je nam pisal, ne da bi ga bili prosili za to. Mi bi tega lista nikdar objavili ne bili, da se gospod urednik v svojem članku ni sam nanj skliceval ter ta list kot orožje proti nam sukal. Spodobnost nas sili, da omenjeno pismo

objavimo, h čemur nas je opravičil gospod pisalec sam, ker nas je ravno s tem pismom v javnosti pobijal. — List slóve tako-le:

„Velečenjeni gosp. doktor!

Pred nekimi dnevi je „Slov. Narod“ objavil notico, da je tukajšnja vlada potrdila pravila „Kat. političnega društva“. Ker so že nekateri in bodo morda še drugi stvar krivo tolmačili, dolžnost mi je Vam, gospod doktor, to pojasniti. — Že med zasedanjem deželnega zbora je prišel k meni gosp. Kalan s pisanimi pravili, prošeč me, naj je pokazem gg. poslancem, da ti povedó svoje mnenje o potrebi ali nepotrebi tega društva. — Pravila se doslovno glasé kakor ona, o katerih smo v čitalnici se o svojem času prepirali, le z onim dostavkom v §. 2., kateremu ste i Vi, g. doktor, pritrdili. — Jaz sem Kalanu naravnost odgovoril, da je čas neugoden, neprimeren sedaj, naj se odloží vsa stvar. Tako so pravila pri meni ležala okolu 4 tedne. Konečno se Kalan nad mánojo razjari, zahteva pravila nazaj. Jaz sem mu rad ustregel, ker niti z jednim poslancem o tem nisem govoril. — Kar čitam v „Narodu“: Pravila so potrjena. Stoprv včeraj srečam Kalana in ga vprašam, kaj je na tem. On odgovori: „Potrebo društva so podarjali vsi, premembo pravil naročili osnovalnemu odboru, a ta sedaj spí. Torej — tu imate sedaj potrjena taka pravila, katera je tedaj ogromna večina iz obeh taborov odobrila. Sedaj osnujte društvo.“ Tako včeraj Kalan... Dostavi še: „Pojdi h gosp. dr. Tavčarju, ako on prevzame predsedništvo ali vsaj odborništvo, ker z naše strani dobite vse glasove; dva morda bi krhala od 30 tukajšnjih duhovnikov.“ — Kakor razvidite, gospod doktor, mi ničesar ne delamo za hrbtom, le to je Kalan sam brez dogovora storil, da je vladi nesel pravila v potrjenje. Društva torej ni nijednega, niti sledú ni o njem. Celó med nami so, ki trdijo, da je društvo nepotrebno sedaj ali vsaj neumestno, ker bi utegnili zopet razpaliti posameznike. — Govoril sem danes z nekaterimi, da počakamo do Božiča, ko se bodo vrnili državni poslanci z Dunaja, da se potem morda kaj ukrene; ali pa morda o tem razgovarja pri nameravanem shodu vseh slovenskih

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

Predgovor.

Ta zgodovinski odlomek mi je delal mnogo truda, ki sem ga imel premagati. V njem je vse zbrano, kar je bilo gledé Pugačóva vladno objavljeno, in to, kar se mi je zdelo verjetno pri inozemskih pisateljih, govorivših o njem. Tudi sem imel priliko uporabiti rokopise, govorice in žive priče.

Reč o Pugačóvu do zdaj še netiskana, našla se je v gosudarskem Petrogradskem arhivu z drugimi važnimi pismi vred, nekaj tajnostmi gosudarskimi, zdaj pa premenjenimi v zgodovinski material, Gosudar imperator jih je po svojem nastopu prestola zaukazal urediti. Ti zakladi bili so izneseni iz podzemeljskih shramb, kjer jih je nekoliko povernjen obiskalo in toliko, da jih ni uničilo.

Bodoči zgodovinar, kateremu bo dovoljeno tiskati delo o Pugačóvu, bode — konečno lahko popravil in dopolnil moj trud, ki ni dovršen, pa

pošten. Zgodovinski kraj, kjer se nahajajo imena: Jekaterine, Rumjancóva, obeh Paninov, Suvoróva, Bibikova, Mihelsova in Državina, se ne sme zgubiti za potomstvo.

Selo Boldino 2. novembra 1833.

Meni se zdi, da bi se ne samo srednjemu, ampak tudi izvrstnejšemu zgodovinarju komaj posrečilo, vse nakane in čudne dogodke tega tolovaja dobro popisati; vsi njegovi napadi niso zaviseli od razuma in vojne naredbe, ampak od drznosti, slučajnosti in sreče. Zatorej bi tudi podrobnejši onih Pugačóv sam (mislim) ne mogel ne samo ne pripovedati, ampak tudi večinoma ne spomniti se jih, ker se niso od njega jedinega ampak iz njegovih soudeležnikov polne volje in predrznosti ob jednom v raznih mestih vršile.

Arhimandrit Platon Ljuvarskij.

I. Poglavje.

(Začetek jajskih kazakov. Pesniško poročilo. Carsko pismo. Ropanja ob Kaspijskem morji. Stenka Razin. Nečaj in Samaj. Nameni Petra Velikega. Notranji nemiri. Bag kočevavcev. Punt jajskih kazakov. Njihovo pomirenje.)

Jaik, po ukazu Jekaterine II. preimenovan v Ural, izvira iz gor, katere mu dajejo sedanje nje-

govo ime, in teče proti jugu ob njih pogorji do onega mesta, kjer se je nekaj mislilo sezidati. Orenburg in kjer se zdaj nahaja Orska trdnjava. Tu preseka njih kameniti hrbet, se obrne proti zapadu, preteče več nego dve tisoč pet sto vrst in se izliva v Kaspijsko morje. Vodo daje jednemu delu Baškirijske in dela skoraj vso jugovzhodno mejo Orenburške gubernije; na desnem bregu segajo do njega stepi levega brega Volge; na levem razprostirajo se bedne puščave, kjer kočujejo čete divjih plemen, znanih pri nas pod imenom kirgizkajsakov. Tek njegov je dereč; motna voda njegova je polna rib vsake vrste; bregovi so večidel glinasti, peščeni in neobraščeni z drevjem, na krajih preplavljenih pa ugodni za živinorejo. Blizu ustja je obraščen z visokim bičjem, v katerem se skrivajo divji merjasci in tigri.

Na tej reki pokazali so se v XV. stoletji donski kazaki, živé na Hvalinskem morji. Zimozali so na njegovih, tačas še z gozdi pokritih, samotnih zatorej brezopasnih bregovih, pomladi so se vnovič spuščali v morje, ropali do globoke jeseni in na zimo vračali so se na Jaik. Pomikaje se bolj in bolj gori z mesta na mesto, izbrali so si konečno za mejo stalnega prebivanja Kolovratnoje, šestdeset vrst od sedanjega Uralska.

poslancev. Ker bi bilo meni jako neljubo, sitno in hudo, ko bi morda nadležnost Kalanova dala povod nesporazumljenju in vsled tega kaki neljubi opazki v „Slov. Narodu“, prosim Vas najuljudneje, vzemite moje sporočilo kot popolnoma istinito na znanje in zabranite v tem smislu v „Slov. Narodu“ mogočo opazko.

Najodličnejšim spoštovanjem

Ig. Žitnik,
urednik „Slovenca“.

Iz tega pisma je torej jasno videti, da je duševni oče novemu društvu njegov sedanji tajnik gospod Kalan. Mi ne stojimo društvu sovražno nasproti, ali da imamo nekaj opravičenih skrbij, da ne bi krenilo na Mahničeve steze, k temu je največ pripomogla zgorejšnja pisana beseda gospoda Žitnika. Te skrbi smo ravno iz tega pisma zajeli, in gotovo je, da se pri tacih pojasnilih ne moremo kar tako zaljubiti v novo društvo. Hočemo počakati njegovega delovanja; če bode v resnici narodno, ga bomo odkritosrčno ljubili in tudi hvalili. Za sedaj pa ne moremo pozabiti, da se je društvo rodilo za hrbtom deželni poslancem in še celo proti nasvetu nekaterih veljavnih duhovnikov. Gospod Kalan je morda izvrsten duhovnik, ali kot politik ne uživa našega zaupanja, ker pri nobeni priliki ne zatajuje svojega prepričanja, s kojim živi in diha za dr. Mahniča. On sam pa je skoval za hrbtom „Slovenčevega“ gospoda urednika novo društvo, in če je kaj moža v njem, mora v tem društvu zastopati tiste nazore, ki so ga nekajda naučevali, da je na lastno pest kandidoval proti gospodu kanoniku Klunu. Gotovo pa je zavijal gospod Žitnik resnico in pravico, če nam je v svojem listu očitil omenjeno pismo; to pismo govori za nas in ne proti nam, to pa tem bolj, ker se v listu na pol obljubljuje, da se društvo niti ustanovilo ne bode. („Društva torej ni nijednega“ i. t. d.) To pismo opravičuje povsem naš prvi članek, ki smo ga pisali o novem društvu in kojega tudi sedaj ne prekličemo. —r.—

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. februarja.

Pri konferencah na Dunaji je bil dr. Rieger v jedrni prvi seji spravi **česko državno pravo** v razgovor zahtevajoč, da se prizna. Nemški odposlanci so pa odločno izjavili, da ostavijo konference, ako se bode o tem še kaj govorilo. Vsled te odločne izjave nemških odposlancev se v sledečih sejah o českem državnem pravu ni več govorilo. Potem takem je jasno, da so se Čehi tudi glede českega državnega prava udali Nemcem. Res, da se izrecno temu pravu neso odrekli, a že to zadoščuje, da se neso več upali govoriti o tej stvari, ko so Nemci ugovarjali. Čehi bi bili pač boljše naredili, da so kar ostavili Dunaj, videč, da sprava drugače ni mogoča, nego če Nemcem v vsem prijenjajo.

Nemški listi ugovarjajo temu, da bi se podobno sporazumljenje, kakor mej Nemci in Čehi na Češkem skušalo dognati tudi mej narodnostmi v drugih kronovinah. Pravijo, da bi to le bil začetek novim narodnostim borbam. Nemci bi se ne dali z lepa spraviti iz svojih sedanjih postojank na Češkem. Naj bi se poskušalo jih podvreči gospodstvu Čehov, bi se poslužili najkrajnejših sredstev, morda izstopili celo iz deželnega zbora. Vlada bi se pa

V sosedstvu novih naseljencev kočevalo so nekatere tatarske rodovine ločivši se od taborov „Zalote Orde“ *) in iskavši ugodnih paš na bregovih Jaika. S početka sta obe plemeni živeli v sovraštvi mej seboj, s časom pa sta stopili v prijaznejši razmere mejsobne; kazaki začeli so dobivati žene iz tatarskih taborov. Ohranilo se je pesniško poročilo: kazaki, strastni za samsko življenje, sklenili so mej seboj, ubiti porojene otroke in zapustiti žene pri odhodu v novo vojno. Jeden iz njihovih atamanov, po imenu Gugnja, je prvi prestopil ta grozoviti zakon s tem, da je prizanesel mladi ženi in kazaki, po vzgledu atamana, udali so se rodbinskemu življenju. Do današnjega dne še pijejo omikani in gostoljubni prebivalci bregov uralskih na svojih gostijah „babuški Gugnjih“ na zdravje.

Živeči v vednih napadih, okroženi s sovražnimi plemeni, čutili so kazaki neobhodno potrebo silnega pokroviteljstva, in za vladanja Mihaila Feodoroviča poslali so v Moskvo prosit gosudarja, naj bi jih on vzel pod svojo visoko roko. Naselbina kazaska na brezgospodarskem Jaiku bila je toliko kakor pri-

*) Zalotaja Ordá = zlata tolpa. Ordá pomeni v ruskem toIpo sorodnih ljudi.

potem kmalu preverila, da se Čehi ne dajo zadovoljiti, vedno bi prihajali z novimi terjatvami, prevladali bi skrajni elementi, kakor so na Češkem, kjer je bila vlada prisiljena proti njim poklicati Nemce na pomoč. Nemcem se tudi ne zdi potrebna narodna sprava v drugih kronovinah, ker je slovansko prebivalstvo itak s sedanjim stanjem zadovoljno izimši nekaj političnih agitatorjev. Če se slišijo že sedaj taki glasovi, ko se vlada ni niti koraka storila za spravo v drugih kronovinah, potem je pač jasno, da na kako spravo misliti ne moremo in da so oni preoptimistično sodili, ki so mislili, da za Češko pridejo druge dežele na vrsto. Naj bi vlada tudi poskusila napraviti drugod podobno spravo, kakor jo je na Češkem, bi Nemci preprečili vsak uspeh. Sicer se pa grof Taaffe zaradi Slovanov ne bode prepiral z Nemci.

Deputacija čeških kmetov iz Hradiškega okraja na **Moravskem** je bila pri naučnem ministru in ga prosila, da bi se zasebna gimnazija v Hradiši poddržavila in na Velegrad ne poklicali jezuiti. V prvi zadevi je obetal minister, da se bode vlada ozirala na njih želje, glede druge je pa jim svetoval, da naj se obrnejo na kardinala Fürstenberga, češ, da se ministerstvo ne more ustavljati, če bi kardinal stavil svoje predloge v tej zadevi.

Vnanje države.

Zbornica **francoska** je vsprejela brez dolge debate zakon, da se osnuje nekaj novih kavalerijskih polkov. Vse stranke so preverjene, da treba gledati, da Francija za Nemčijo ne zaostane v oboroževanju.

Še celo **nemški** oficijozni mislijo, da cesarjevi pismi Bismarcku in pruskemu trgovskemu ministru v katerih se obeta delavcem zboljšanje njih stanja ter v ta namen priporoča mejnarodna konferenca, ne bodeta imeli zaželenega uspeha. Mej delavci bodeta vzbudili nade, ki se ne bodo dale uresničiti in posledica temu bode še večje nezadovoljnost mej njimi. Pri volitvah pa socijalni demokratje zaradi teh dveh pisem ne bodo zgubili nobenega glasu. Taka pisava oficijozov pač jasno kaže, da se je z dotičnima pismoma le hotelo uplivati na volilce. Ker se delavci ne dajo pripraviti, da bi popustili sedanje vodje, ker od vlade ničesar dobrega ne pričakujejo, pa vladni listi sami priznavajo, da se bode stanje delavcev javljalo dalo zboljšati. Jezi jib, da se to agitacijsko sredstvo ni bolje obneslo.

Ministerski svet **angleški** je že sestavil program na bodoče zasedanje parlamenta. Pred vsem se bode parlament bavil z irskimi zadevami. Sklepal bode o nakupu posestev na Irskem, da se potem na drobno prodado z ugodnimi pogoji sedanjim zakupnikom, potem o melioracijskih delih na Irskem in o uvedeni podobne lokalne samouprave, kakor se je nedavno uvela v Angliji. O teh predlogah bode hude debate. Irci bodo zahtevali obširnejšo avtonomijo za svojo deželo in podpirali jih bodo liberalci. Pa tudi od konservativne strani se bodo morda čuli kaki ugovori. Mnogim konservativcem se bode zdelo, da vlada hoče preveč dovoliti Ircem.

Dopisi.

Iz Belokrajine 7. februarja. [Izv. dop.] O tužna Belokrajina! Le kratko dobo se bode še razlegala tvoja slovanska pesem, kajti nemška kuta — Kočevar — potisne te v propad pozabljivosti. Nekako takšne „Jeremijade“ popeval je Slovenec preteklo pomlad nad razvalinami straže Hrvatske. Prerokovanje Slovenca se žalibog uresničuje — Narodno, slovensko pevanje gine, kmalu se bode čula popevka o Rinži reki. Javno se kritikujejo in prepovedujejo slovanski običaji. Bratski slogi Hr-

dobljena, važnost tega je bila očitna. Car je oblaškal nove podložne in jim podaril pismo za reko Jaik, katero njim je dal od vira do ustja ter jim dovolil zbirati se vse žive dni kot prosti ljudje.

Njih število se je od ure do ure množilo. Razširili so se do Kaspijskega morja, zjediniili se tam z donskimi kazaki, ob enem napadali trgovske ladije in ropali po primorskih naselbinah. Šah se je carju pritožil. Iz Moskve so bile poslano opominjajoča pisma na Don in na Jaik.

Kazaki so so na ladijah, še naloženih s plenom, popeljali po Volgi v Nižnji Novgorod, od tod so se odpravili v Moskvo in se oglasili skesani pri dvoru vsak noseč seboj sekiro in tnalo. Zaukazano jim je bilo, iti na Poljsko in pod Rigo, pokoriti se tam za svojo krivdo, na Jaik pa so bili poslani strelci; spojivši se s časom s kazaki v jedno pleme.

Obiskal je jaiska bivališča Stenka Razin. Po pričanju letopisov, imeli so ga kazaki za neprijatelja. Gorodok njih vzel je ta predrzni puntar, strelci pa, kateri so se tam nahajali, so bili pobiti ali pa potopljeni.

(Dalje prih.)

vata in Slovenca (oprosti dragi čitatelj) pluje tujec na svetem kraju — v obraz. Narodno, Slovincem jedino še lastno belokrajinsko „kolo“ zavrtilo se je pri nas „Preširnovi Urški“ jednako, v valove šumeče Kolpe, katerega ni odnesel zloglasni povodnji — pač pa črni mož. — A ono mora zopet ustati, jednako Kralju Matjažu, ono se mora zopet vrteti na naših slovenskih bregovih bratskomejne reke, ter značiti, da je bival in biva tu Slovan, a ne German. —

Tujec slovenskemu narodu, akoravno mu je mejaš. „Hoch oder nieder“ je tujec naš. Ta tujec si žalibog polni svoj požrešni jerbias, izsesava Belokranjcu kri in možgane iz glave, s svojim „Hoch“ — jaz. „Nieder“-ti. A Belokranjec prepohlevno, miroljubno in potrpežljivo božje bitje molči, ne toži zloglasno tiranstvo, temveč mirno prinaša častna priznanja. —

Dragi čitatelji, mislili se bodete taki pojavi v devetnajstem stoletju so nemogoči. Verujte mi, da tu je še srednji vek? Da tu se pojavljajo oni čini, kateri so se vršili pod črno vlado v Španiji. Le malo še manjka, pa se ne bodo mogli Ribničanji nič več ponašati, da je bila v njih zažgana zadnja čarovnica. Kaj rad bi v „Slovenskem Narodu“ razkril tukajšnje srednjeveško početje. A za sedaj naj še molčim, saj je sodišče prišlo temu zločinu na sled in ko ono izreče svojo sodbo, Vam hočem takoj to razsodbo objaviti.

Sedaj Ti hočem, dragi čitatelj, radovednost otešiti, ter ti naznanjam, da tu bivajoča dolgoropa sraka prav po sračje nosi in nabira vse, kar se sveti na svoj „Mamonov“ kup in to s takovim naporom, da je, še ne v jednom desetletju nabrala si do 20.000 gld. O tej sraki zna še nemški časopis „Deutsches Volksblatt“ kaj zanimivega povedati. Dne 12. decembra 1889 prinesel je ta časopis v uvodnem članku „Ein Fischzug im Altersee, takove novice, da se mora vsakdo čuditi, kako daleč sega delokrog te skoporite srake. Ako bi bil ta nemški časopis še znal, da se tu otroci za jeden goldinar obliivajo, ne vem kaj bi dejal o naši sraki. V tolažilo svoji razburjenosti, dragi čitatelj, pa Ti povem, da je ta sraka, boje priti še za ta zločin sodnji v roke, poslala in to ne — odmah — po svojem dolgotnem strežniku vsem onim nesrečnim materam denar nazaj.

Ta nemška sraka pa si je zadobila s svojimi takšnimi in enakimi zločini kakor sem preje omenil, častno priznanje, — za svoje vsakojake dobre zaslug.

Omeniti mi je; da je to častno priznanje tukajšnje občine za nemško srako velike važnosti, s tem ji je podeljena prostost, akoravno tiči v preiskavi.

Konečno naj mi bode oproščeno, da dam svoji pravični jezi duška ter obžalovanje sračjemu delovanju, kakor domačim zakličem: „Svoji k svojim“. „Hoch oder nieder“ pa na obali reke Rinže. Belokranjec.

Domače stvari.

— (Iz Celja.) Energični vzgled javne narodne obsodbe vsled postopanja Ljubljanske čitalnice proti stari „Soči“ vzbuja tudi pri nas splošno zadovoljnost. Skrajni čas je, da si postavimo jěz proti prenapeti neumnosti, ki se je že tolikrat narodu v škodo zvezala z zlobnostjo; obsojati jo moramo ne samo s tihim preziranjem, temveč z javno in glasno kritiko. — Tudi „Narodna čitalnica v Celji“ zabranila je stari „Soči“ uhod in se je zadnja številka tega lista poslala „retour“. Želimo le, da bi se povsod tako iztrebil ta plevel.

— (Osobne vesti.) Začasni okrajni komisar Viljem vitez Laschan Moorland imenovan je definitivnim okrajnim komisarjem, začasni vladni koncipist Ivan Tekavčič definitivnim vladnim koncipistom.

— (Umrli) je danes gospod Ivan Kavčič, uradnik banke „Slavije“, rodem iz Ledin pri Idriji, jedva 30 let star. Pokojnik bil je izvrsten uradnik, značajan narodnjak in jako simpatičen mož. Lahka mu zemljica! — Včeraj umrl je v Ljubljani gosp. Rajmund Wascher, knjigovodja kranjske hranilnice v 48. letu dobe svoje. V. m. p.!

— (Gospod Fran Kotnik, tovarnar in posestnik v Vrdu pri Vrhniki) podaril je „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ 60, reci šestdeset goldinarjev, ter postal v tem ustanovnik društva. Iskrena bodi hvala

požrtvovalnemu rodoljubu! — Vč. gospod Fran Mihl, farni oskrbnik v Šmarjeti, poslal je društvu 1 gld., g. Fr. T. na Dunaji pa 5 gld. Bodi i tema srčna zahvala.

— (Akad. društvo Slovenija na Dunaji) poslalo je tudi venec na grob Trstenjakov.

— (Slovensko gledališče.) Burka „Pojdimo na Dunaj!“, katero je poleg francoskega „La Cagnotte“ za slovensko gledališče priredil J. Ogrinec, je za pustni čas kakor nalašč. Polna je smešnih prizorov in zavozljanj, lokalizovana srečno in upliva na poslušalce tako ugodno, da smeju ni konca. Predstavljala se je izvrstno. Zlasti so se odlikovali gg. Borštnik, Sršen, Verovšek in Perdan, gospa Borštnik-Zvonarjeva in gospodična Gostičeva. Prvi trije igrali so s toliko komiko in gibčnostjo, da bi si prav želeli, videti jih v znani burki „Lumpaci Vagabundus“, za katero pa je naš oder menda nedostaten. Burki „Pojdimo na Dunaj!“ je uspeh vselej gotov, kadar se tako izborna predstavlja, kakor včeraj, zatorej upamo, da se pri priliki ponovi. Gledališče bilo je dobro obiskano.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredi svojim društvom na debeli četrtek, to je dne 13. februarja plesni venček, pri katerem igra vojaška godba c. in kr. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Ker je zanimanje za to zabavo veliko, nadejati se je tudi mnogobrojne udeležbe, h kateri vabi najprijaznejše vse društvene kroge odbor.

— (Važna vest) naznanja se nam iz zavarovalnega sveta. Novo ustanovljena zavarovalnica „Unio Catholica“ zvezala se je namreč z banko „Slavijo“ tako, da bode večja zavarovanja sprejemala le v zvezi z njo na ta način, da boste skupaj izgotovljali zavarovalne pogodbe; poleg tega pa bode „Unio Catholica“ zastopala banko „Slavijo“ v stroki življenskega zavarovanja. — Obljubilo se nam je, da dobimo o tej zadevi od strokovnjaka obširnejše poročilo.

— (Poročilo Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje.) Dobrodelna ustanova dijaške in ljudske kuhinje, katera deluje že več kot deset let vsestranske blagotnostno deluje, zahvaljuje svoj početek in dosedajni obstoj izvanrednej blagohotnosti tukajšnjega prebivalstva. Počelo se je to društvo l. 1877. Ravno zadnji čas pristopilo je na novo 36 podpornih udov, na čemur se jim vodstvo dijaške in ljudske kuhinje na tem mestu prisrčno zahvaljuje. Kajti samo vedno množča se in stalna udeležitev dobrotnikov iz mesta in z dežele omogoči pri rastočej draginji vedno težji razvitek in varen obstoj temu dobrodelnemu zavodu. Zahvaljuje se vsem plemenitim dobrotnikom, kateri so Ljubljanski dijaške in ljudske kuhinji od njenega početka do sedaj velikodušno pošiljali doneske v denarji in živeži in nadalje vsem podpornim udom, posebno plemenitim damam, katere požrtvovalno pomagajo v kuhinji, zdi se nam opravičena prošnja, da naj tudi nadalje oni ustrajajo v tem početju učeč se mladini in ubogim v prid. Pri obstoječih razmerah vedno težje vzdrževanje in razvijanje nam lahko umevno usiljuje nadalje prošnjo in poziv na vse istinito človekoljubne prebivalce, naj pristopajo tudi v bodoče zavodu kolikor možno mnogoštevilno. Letni donesek podpornikov znaša samo (2 gld.) dva goldinarja. Vsak prepriča se lahko dan na dan o mirnem in neutrujenem delovanju dijaške in ljudske kuhinje, če obišče pritlične prostore nekdanjega strelišča, katere je v posebno hvalo bodi povedano, prepustila kranjska hranilnica brezplačno v porabo. Več kot 200 oseb dijakov in revežev hrani se vsak dan v naši kuhinji, katera se odlikuje tudi po posebnej snažnosti in čistosti in zato tudi zdravstvenim zahtevam popolnem zadostuje. Hrana, katera se tukaj deli, je, kakor znano, ob delavnikih ukuhana juha, meso s prikuho, ob nedeljah in praznikih še močnata jed ali pečenka zraven; nizke cene ostale so navzlic tako občutljivemu podraženju vsega živeža od početka do sedaj vedno iste: dobra močna ukuhana juha 3 kr., porcija tečnega govejega mesa 7 dek težka 4 kr., prikuha različna po letnem času 3 kr., kruh 1 kr., pečenka 6 kr. in močnata jed 4 kr. Dvajset ubogih in pridnih dijakov dobi celo leto dan na dan hrano čisto zastoj in tudi nadalje oziralo se bode na revne in pridne učence srednjih šol, učiteljske pripravnice kakor tudi na novo ustanovljene obrtne šole na priporočbo njihovih učiteljev. Zaradi izredne koristi tega društva v podporo učeč se mladini

izraža vodstvo Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje k sklepu opravičeno prošnjo. Oziraje se na to, da se ravno s podeljevanjem tako tečne hrane obvaruje rastočo generacijo bolezni, stradanja in onemoglosti, katera tako rada nastane pri trajajočem duševnem delu po slabej pičlej hrani in ozirom na to, da podporo zavoda uživajo po največ dijaki z dežele, obrača se s tem v prvi vrsti prisrčno na prečastito duhovščino in na obliške zastope, naj prav mnogoštevilno pristopijo k temu društvu. V tem naj jim bodo spodbujajoč vzgled visoki deželni zastop, mestni zastop Ljubljanski, kranjska hranilnica in najvišji duhovni in posvetni dostojanstveniki deželni in drugi dobrotniki.

— (Marijina bratovščina) imela je včeraj ob 10. uri dopoldne v magistratni dvorani svoj občni zbor. Navzočnih je bilo do 300 udov. Zborovanje je bilo, kakor že dolgo ne, popolnoma dostojno, parlamentarno, brez vsega krika in vika. Predstojnik g. Lahajner otvoril zbor in naglašal, da se varčnost odborova kaže najbolj v tem, da se je društveno premoženje, katero znaša koncem 1889. leto 24.018 gld., povišalo za 1049 gld. 62 kr. Tudi če se vzame v račun društvena (nekdanj Tomčeva hiša) v Rožnih ulicah, kjer prebivajo tri društvene revice brezplačno, je društveno denarno stanje še zmirom jako povoljno. Sedanji društveni odbor ni kakor prejšnji, zahteval remuuneracij in tako prihranil že v teku dveh let 400 gld. blagajnici. Pristopilo je 91 novih udov, vseh članov šteje bratovščina sedaj 652 moških, 1864 ženskih, skupaj 2526 udov. Za dve 5% srečke od l. 1860., ki sta bili izžrebani, dobilo je društvo 936 gld. Izobčevanja društvnikov, katera je često uporabljal prejšnji odbor proti opoziciji, proglasijo se kot neveljavna, ker so protipravilna. Predstojnik Lahajner se častno spominja umrlega društvenega podpredsednika g. Pakiča. Gosp. Tajnik Kunc poroča o dohodkih in stroških društva. Dohodkov je bilo 7217 gld. 33 kr., stroškov 7206 gld. 18 kr. preostanka 11 gld. 15 kr. Za 88 velikih in 37 malih pogrebov izdalo se je 2315 gld. 45 kr.; za podporo ulogim udom 121 gld., v kranjsko hranilnico uložilo se je 3110 gld. Pregledovalcev računov načelnik g. Zor naznani, da so vse knjige in blagajnica v najpovolnejšem redu, na kar je zbor jednoglasno živim odobravanjem izrekel predstojniku g. Lahajnarju zahvalo s prošnjo, naj bi deloval i nadalje tako vestno in ustrajno. V odbor se izvolijo gg. Gregor Trdina, Matija Kunc in Fran Breskvar in ko je poslednji volitev odklonil, pa g. Reich. Za pregledovalce računov izvolijo se gg. Zor, Grilc in Arko. Mej posameznimi predlogi se sklene, da se vinkulovana obligacija, katero so napravili prvotni ustanovitelji društva, ki se je tedaj imenovalo „lakajska bratovščina“ popolni iz društvene blagajnice. Naposled pa se je vsprejel še predlog, da se odboru naroči naj društvena pravila času primerno popravi in predloži občnemu zboru.

— (Pogozdovanje Krasa) napreduje dobro kakor posnemamo iz poročila c. kr. deželnega gozdnega nadzorništva. Vsled naročila pogozdovalne komisije za Kranjsko se je v teku leta 1889 po Krasu in sicer po pašnikih in posekanih gozdnih zemljiščih ležečih ob južni železnici v katastralnih občinah Famlje, Britof, Kal in Gorenje vreme 152 oralov na novo pogozdilo, ter v to svrbo porabilo 878.000 borovih in jelšnih sadik, 82 oralov že pogozdenih zemljišč pa se je dosadilo in pri tem porabilo 110.000 sadik. Skupni troški teh pogozdovanih del, všteti troške za vodstvo, nadzorovanje, dalje za prevažanje sadik, za svarične table in za izmerjenje zemljišč iznašajo 4550 gld. 75 kr. Vsega skupaj pogozdilo se je doslej na Krasu 947 oralov zemlje na novo in v to svrbo porabilo 7.748.350 sadik. Pri teh pogozditvah vidi se čim dalje bolje, kako dobro varujejo zoper burjo in zamete.

— (Pogorelecem v Ležečah na pomoč!) Dne 31. januarja t. l. je pogorela skoro vsa Ležeška vas; zadelo je več ali manj vse gospodarje, nakterim družinam pa je zgorelo do melega vse. Da se tem siromakom, vzlasti sedaj, ko jih vrh vse te nesreče tare še zima, kolikor toliko pomore, priredi županstvo v Naklem dne 15. t. m. v dvorani gostilne gosp. Jakoba Obersnela v Divači domačo večerno zabavo s plesom in tombolo. Plesati se bode začelo ob 8. uri zvečer. Tombola med 11. in 12. uro. Ustopnina je 50 kr. od osebe; sprejemali pa se bodo z iskreno hvaležnostjo tudi dobrovoljni darovi, ter se glede na blagi namen prosi obilne udeležbe.

— (Vabilo) k slovesnemu otvorenju in blagoslovljenju nove Franc-Jozefove šole ter blagoslovljenju nove šolske zastave v Črnomlju dne 15. februarja 1890. Vspored: 1. Streljanje s topiči in zvonjenje ob 5. uri zjutraj. 2. Ob 3/4.9. pada se šolska mladež iz starega šolskega poslopja v spremstvu učiteljstva krajnega in c. kr. okr. šol. sveta, ter občinskih zastopov in šolskih prijateljev v cerkev. 3. Poklic sv. Duha in potem blagoslovljenje nove šolske zastave s kratkim govorom. 4. Slovesna sv. maša, pri kateri poje šolska mladež. 5. Blagoslovljenje nove šole. 6. Predsednik c. kr. okr. šol. sveta izroči v primernem govoru krajnemu šolskemu svetu ključ šolskega poslopja. 7. Nagovor c. kr. okr. šolskega nadzornika šolski mladini. 8. Nagovor učenca. 9. Cesarska pesem. 10. Šolska mladež pada se v šolske sobe, kjer se vrši slovesni sklep prve polovice šolskega leta. 11. V spomin te svečanosti razdele se spominske knjižice. Stariše in vse šolske prijatelje k udeležitvi uljudno vabi krajni šolski svet.

— (Hranilno in posojilno društvo v Celovci.) imelo je od 15. julija do 31. decembra l. l. 13.425 gld. 70 kr. dohodkov in s preostankom v blagajnici (102 gld. 32 kr.) jednoliko izdatkov. Zadržni deleži znašajo 1.222 gld., hranilne uloge 8.579 gld., razposojenih je 7.010 gld., pri družih zavodih naloženih 1.100 gld., v obligacijah 1.339 gld., 05 kr. Reservni zaklad znaša 126 gld. 20 kr. Prometa bilo je v 5 1/2 mesecih 26.749 gld. 08 kr. Po dosedanjih uspehih sme se upati, da bode ta zadruga večno bolj rasla in bode v gmotnem oziru važna trdnjava za koroške Slovence.

— (Gosp. dopisnik iz Trebnjega) nas je naprosil konstatovati, da se je v njegovem dopisu vsled tiskovne pomote beseda „kraj“ premenila v „trg.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Črnomelj 10. februarja. Mesto Črnomelj izvolilo c. kr. okr. glavarja visokorodnega gospoda Ferdinanda Markiza Gozanija častnim meščanom v priznanje njegovih zaslug in nepristranskega delovanja.

Zader 10. februarja. Pravoslavni škof Knežević umrl.

Toplice na Češkem 10. februarja. Shod Nemcev s Češkega vsprejel soglasno resolucijo, v kateri se izraža zadovoljnost o sklepih nemško-čeških konferenc ter izreka, da e dolžnost vseh slojev nemškega prebivalstva nadalje pospeševati nemški rod. Shod odposlal Taaffeu telegram, v katerem se izreka cesarju udanost, zvestoba in hvaležnost.

Pariz 10. februarja. Izmej včerajšnjih obiskovalcev princa Orleanskega poudarjajo listi zlasti poslanca Piona, ki agituje za to, da bi se sestavila konstitucionalna desnica v zbornici. Listi zmatrajo obisk kot znamenje sprave z orleanizmom.

Cannes 10. februarja. Včeraj otvoril se je tukaj kongres francosko-italijanskih prevratnikov (revolucionarjev.) Predlog, da bi se zopet ustanovile dobre razmere mej Italijo in Francijo in se obnovila trgovinska pogodba, pobijali so socialisti ter priporočali revolucijo.

Razne vesti.

* (Samomor milijonarja.) Pretekli ponedeljek ustrelil se je v Nici milijonar Ramondeng iz Bordo z revolverjem. Bil je revežem in dobrodelnim ustanovam velik dobrotnik in zapustil vse svoje premoženje tež milijon frankov za udove rudokopov in žendarmov.

* (Prekanjen tat.) Mlad postopač, kateri si je že večkrat s svojimi umetnjami pomagal iz denarnih zadreg, obogatil je zopet kroniko svojih del. Z zadnjim činom pokazal je kolosalno zmoglost v svojem „metier.“ Na cesti dobil je trgovca Jana Krupa in se mu tam predstavil kot policijskega inspektorja in dejal mu, da ima nalog, njega zapreti zaradi zaostalih davkov. Kupec bil je ves ostrašen in precej pripravljen iti z njim na davkarijo, kjer se bo ta zmota izmotala. Potepuh pa je zahteval in tudi dobil od kupca denarno mošnjo, da se davek zagotovi. Potem ga spremlja do davkarije, vender pa se da pregovoriti in spusti kupca pred davkarijo in mu da mošnjo nazaj. Domov prišedši trgovec, kateremu se je stvar čudna zdela, prešteje denar. Manjkalo mu je 35 gold., katere je potepuh mej spremljevanjem na skrivnem vzel iz denarne mošnje. Premetenega tatu še sedaj niso dobili.

* (Znebil se je tašče.) Francoski listi poročajo, kako se je znebil neki častnik sitne tašče. Pri mlademu človeku nastavlja se je njegova tašča in videlo se je, da jej prav ugaja pri mlademu zetu. Da bi se vednih sitnostij taščinih znebil, dal jo je nekega dne zabiti v zaboj. Štiri vojaki, njemu jako udani, ponesli so jo, završivši to delo na kolodvor. Do kolodvora šlo je brez zapreke, ker se vojaki neso dali geniti po starkinem upitju, a na kolodvoru pa neso hoteli odposlati kričечеga zaboja. Vender pa se je osramočena tašča odpeljala mesto v tovornem, v osebnem vagonu.

* (Tovarna za srebrne dolarje.) „Evening Sun“ prinaša nastopno senačno vest. Zadnji dve leti so v Mehiki ponaredili nič manj nego za 5 milijonov srebrnih dolarjev, katere so spravili čez mejo in potem v promet. Pri vsakem so imeli ponarejalci 28 cents. dobička. Najprej so banke v Texasu, Novej Mehiki in Arizoni opazile ponarejene dolarje, kajti čudno se je jim zdelo, da toliko srebrnega denarja v promet prihaja. Po daljšem pozvedovanju se je dognalo, da ponarejeni denar dela in izdaja „zasobna banka“ v Mehiki.

Vabilo družbe sv. Mohorja.

Tekoči mesec svečan je velike važnosti za družbo sv. Mohorja, kajti v njem se večinoma vrši in končuje nova nabira društvenikov. Dal Bog, da bi bila zopet tako srečna, kakor zadnja leta, potem bi se nam res izpolnilo upanje, izrečeno v družbinem „Oglasniku“, da bomo letos šteli 50 tisoč udov. Tega si z nami vred želi pač gotovo vsak zaveden Slovenec. Prepričani smo, da si bodo v rodoljubni gorečnosti nepresežni gg. poverjeniki in vsi gg. duhovniki po možnosti prizadevali in tudi pomagali, zaželjeni uspeh doseči. Mi jih tega prelepo prosimo iz dvojnega ozira:

1. Kakor kaže družbin imenik ter so to še podrobneje razpravljali razni naši listi, družba dozda še v marsikaterih župnijah in pokrajinah ni zadostno razširjena in morda še tudi ne zadostno poznana; preveč je še krajev, kjer od sto prebivalcev nista niti po dva (kolikor bi jih vsaj moralo biti), ali pa še celó po jeden ne pri družbi. Takšna razmera je tem žalostnejša in naravnost nevarna, ako je ob jezikovnih mejah. Znamenje je, da si verska nemarnost in narodna zaspanost roke podajeta. Družabnikov sv. Mohorja število — je verskega in narodnega življenja merilo. Zato prosimo in prijazno opominjamo rodoljube v takih krajih in razmerah, naj se iz ljubezni do dobre stvari še posebno potrudijo za našo družbo in se gg. duhovniki poslužujejo zlasti cerkvenih pripomočkov, da se število udov kar mogoče pomnoži.

2. Prvo besedo med družbinimi knjigami imajo letos neprecenljivi rodoljub in škof Anton Martin Slomšek v svojih: „Pastirskih listih“, v katerih govorijo tako po domače, da jih bo razumel vsak, tudi najpriprostejši Slovenec, tako mило, da se njih beseda mora poprijemati vsakega količkaj čutečega srca, tako krepko ob jednem, da se mora vzdramiti še tako dremotna duša, tako prepričalno, da ne bode nikogar, ki jim ne bi pritrdil, tako raznovrstno, da ne bode ne starega ne mladega, ne gospodarja ne posla, ne predstojnika ne podložnika, ki ne bo zajel nauka, potrebnega mu k pravi časni in večni sreči. Slomšek nas bodo učili vsega, česar najbolj potrebujemo, da zmogovito prebijemo sedanje in morda še hujše prihodnje preskušnje, stiske in navale, ki pretijo našemu rodu v gmočno in duševno pogubo. Ob nedeljah, ali vsaj od časa do časa dajte le po jeden list prebrati v vsaki družini, pa se bode sčasoma naš narod v krščanskem in rodoljubnem duhu krasno preobrazil; po Slomškemu duševno prerojen postane ne samo naš ponos, temveč prava dika pred Bogom in ljudmi. Takemu narodu se ne bode več bati ničesa; najboljše zagotovilo bode lepše bodočnosti. Zato pa preiskreno želimo in prosimo, naj nikar ne zamudi nijedna slovenska hiša in družina ugodne prilike, pridobiti si Slomškovih pastirskih listov s pristopom k družbi sv. Mohorja.

Naznanjamo, da družbeniki ne prejmejo samo I. dela „pastirskih listov“, kakor smo bili sprva namenili, ampak oba dela na jedenkrat v celotni knjigi, obsežni kakih 16 pol, ki bi se sicer že sama prodajala po goldinarju. Kdor želi prejeti izvirno v platno vezano knjigo, naj dodá letnini še 40 kr. Priprosto v trd papir (karton) pa se veže vsaka knjiga tudi po 10 kr.

Za 6. knjigo smo društvenikom namenili: „Domači živinozdravnik“, ki ga je pisal priljubljeni in izkušeni živinozdravnik g. Fr. Dulár v Beljaku ter ustregel s tem večkrat izrečenim željam slovenskih gospodarjev. Knjiga bode imela tudi mnogo podob, ki bodo spis pojasnjevale, in domačo lekarno, v kateri bodo navedena za prvo in hitro pomoč najbolj potrebna zdravila.

Konečno še izrekamo prijazno prošnjo do č. gg. poverjenikov, naj blagovolijo vpisovalne pôle kar najbolj mogoče ob nastavljenem obroku, do dne 5. marca dopošljati, da prej ko prej zvemo, koliko izvodov posameznih knjig je treba tiskati in se izognemo nepotrebnih stroškov.

V Celovcu, dne 5. svečana l. 1890.

Odbor.

Zaradi priprav k „Sokolovi“ maskaradi ne bodeta pevski vaji v torek dne 11. in v sredo dne 12. t. m., kar izvolijo p. n. čestite dame in gospodje vzeti na znanje. — Prihodnja pevška vaja za moški zbor bode v petek dne 14. t. m.

Čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 8. februarja.

V Linci: 29, 79, 34, 49, 75.
V Trstu: 73, 89, 14, 87, 51.

Tuji:

9. februarja.

Pri Slonu: Grof Chorinski, Stayskal iz Gradca. — Rindskopf iz Toplice. — Lengel iz Kaniže. — Neuwirth iz Körmenta. — Ovin, Globotschnig iz Kranja. — Smrekar iz Savnice. — Henkel, Tandler, Goldhammer, Lilles, Bundialek z Dunaja. —

Pri Maltét: Entz, Schorn, Bauman, Moryn, Steiner, Schlesinger z Dunaja. — Stuhez iz Černomlja. — Gorup z Reke. — Locatelli iz Velike Kaniže. — Ronzoni iz Trsta, Bolzer iz Gradca. — Crando iz Kranja. —

Pri bavarskem dvoru: Engelhard iz Gradca. — Jolles iz Trsta. —

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. februarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh poven, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 66	Surovo maslo,	1 10
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno :	2 5
Oves,	3 10	Mleko, liter :	8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	65
Koruz,	4 50	Svinjsko	56
Kroupir,	2 90	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	70
Grah,	10	Golob	25
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 50
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4 25

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. febr.	7. zjutraj	742.1 mm.	-1.6° C	sl. vzh.	obl.	0 00 mm.
	2. popol.	741.7 mm.	0.0° C	z. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	742.7 mm.	-3.0° C	sl. vzh.	jas.	
9. febr.	7. zjutraj	742.1 mm.	-8.6° C	sl. vzh.	jas.	0 00 mm.
	2. popol.	741.1 mm.	0.2° C	z. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	741.9 mm.	-4.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura —1.5° in —4.2°, za 1.1° in 3.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.90	gld. 89.—
Srebrna renta	88.90	89.—
Zlata renta	110.50	110.60
5% marcna renta	101.85	101.90
Akcije narodne banke	933.—	934.—
Kreditne akcije	321.—	322.75
London	119.—	118.90
Srebro	—	—
Napol.	9.42	9.40
C. kr. cekini	5.59	5.58
Nemške marke	58.02 1/2	57.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	103	35
Ogerska papirna renta 5%	99	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gld.	182
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	166
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	50

Generalni zastop vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Ljubljani n. znanja tožno vest, da mu je mnogoletni marljivi uradnik in načelnik manipulačnega oddelka, gosp.

JANKO KAVČIČ

danes po dolgej, mučnej bolezni, previden s sveto-tajstvi za umirajoče, blago v Gospodu zaspal. Pogreb bode dne 12. t. m. ob 4 1/4. uri popoldne iz hiše št. 21 Pred škofjo. (114)

Bogu Vsemogočnemu je ugajalo našega ljubljene, nepozabnega sina, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

Raimunda Wascher-ja

knjigovodjo kranjske hranilnice

poklicati k sebi, danes zjutraj ob 4. uri po kratkej, hudej bolezni v 48. letu dobe njegove.

Pogreb bode v četrtek, dne 11. februarja ob 5. uri popoldne iz hiše Frana Josipa cesta št. 3, kjer je umrl.

Svete zadušne maše se bodo brale v župnej cerkvi Marije Oznanjenja. (113)

V Ljubljani, dne 9. februarja 1890.

Rozalija Wascher, mati. — Marija Pawliczek, Albertina Hengthaler, sestr. — Alojzij Pawliczek, c. in kr. stotnik v pokoju, svak. — Marija Mesicek roj. Zepuder, Balbina Zepuder, Albertina Hengthaler, nečakinje. — Josip Mesicek, nadučitelj, nečakinje soproj. — Fran Zepuder, nečak.

Kašljajočim otrokom

daje naj se „Koroška Rimska studenčnica“ („Kärntner Römer-Quelle“) — varstvena znamka „Planinka“ — z ogetim mlekom ali sladkorjem pomešana.

Prodaja jo v Ljubljani M. E. Supan. (425—10)

Služba

občinskega tajnika

v Hrenovicah odda se spretne, v občinskih zadevah večjemu pisarju. Letna plača 400 gld. — Ponudbe vsprejema do 1. marca 1890 župan Hinko Kavčič na Razdrtem. (111—1)

Stalno opravilo

dobi zanesljiv, zdrav, ki se zna reprezentovati, slovenskemu in nemškemu jeziku več človek kot akviziter za kupovalce za blago, katero se lahko speča in ni podvrženo módi. (102—3) Izvestje dobi se v administraciji „Slov. Naroda“.

Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne. Odlikovana umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani. Podružnica: Šelenburgove ulice 6 vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s travkami in napisi. Ima veliko zalogo travkov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pisarna naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družnih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetlic) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem ALOJZIJ KORSIKA. (39—19)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivaajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim praskom kože. — Uspeh z jamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica: L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Irnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsebergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wardo; v Radovljici A. Roblek.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (449—45)